

פניני הפרשה

וְאֶהְבֶּתְּ לְרֵעֶךָ כְּמוֹךָ (וי, יח)

צל מצוה זו - "וְאֶהְבֶּתְּ לְרֵעֶךָ כְּמוֹךָ אֲנִי יְהוָה" - אומר הרה"ק מבעלזא זיע"א, כי על-ידי אהבת חברים "ממתיקים" את הדין, והופכים את השם "אלהים" (שהוא מידת הדין) לשם "יהויה" שהוא מידת הרחמים ודבר זה, רמוז בפסוק "וְאֶהְבֶּתְּ לְרֵעֶךָ כְּמוֹךָ אֲנִי יְהוָה". שכן, אם תאהב את חברך באמת ובתמים, אז "כְּמוֹךָ", שהוא בגימטריא "אלהים" (שהוא שם מידת הדין) נהפך ל"אני יהויה", שהוא שם מידת הרחמים. ורמז לדבר: "אהבה" בגימטריא - 13, וכאשר קיימת אהבה הדדית בין שני אנשים, הרי היא אהבה כפולה, ובסך הכל נקבל 26, בדיוק כגימטריא של שם הקב"ה "יהויה" (אהבה + אהבה = יהויה). בניציון

זהירות מהסתה

לֹא תַעֲשֶׂק אֶת רֵעֶךָ (וי, יג)

אזהרה היא ליצר הרע שלא יעשוק את היצר הטוב ויסיטו לעבירה, ויש לו ליצר מדרגות עד שמסיט לעבירה ממש: א'. תחילה מסיט מתורה למצוות. ב'. אחר כך ממצוות לחיבובי מצוות (קברי צדיקים, כנסי התחזקות, תהלים בשיתוף וכו'). ג'. מחיבובי מצוות - לסעודות מצוה. ד'. מסעודות מצוה - לסעודות רשות. ומשם הדרך סלולה לעבירות ממש, ורמז לדבר: **וַיֵּשֶׁב הָעָם לְאָכַל וְשָׂתוּ וַיִּקְמוּ לְצַחֵק** (שמות לג, ו). לכן מזהיר הפסוק את היצר הרע: **לֹא תַעֲשֹׂק אֶת רֵעֶךָ**, ניחא שאתה נלחם להסיט, אבל אל תבוא במרמה ליצר הטוב ותראה לו פנים של היתר.

לא להוסיף עיניים למלאך המוות

וְלֹא תַעֲוֹנֶנּוּ (וי, כו)

בספר ילקוט דוד הובא בשם הזוהר הקדוש, שלא תעונו פרושו: לא תעשו למלאך המוות עיניים. שכן, מכל עבירה שאדם עושה נוספת עין למלאך המוות, ובשעת המיתה רואה אותו מלא עיניים. זהו שאמרו חז"ל (אבות ב, א): **דַּע מֶה לְמַעֲלָה מִמֶּךָ, עֵין רוּאָה**. (מרכבות ארגמן).

הרכיל מאחורי הדלת

לֹא תִלֵּךְ רְכִיל בְּעַמֶּיךָ (וי, טז)

דרכו של רכיל לעמוד אחר דלת רעהו

רבנו אפרים כתב בזה רמז נחמד, כי הנה הנסתר מתיבת רכיל, דהיינו מילוי האותיות המה: **ש', פ', ו', ד', מ' ד'**, העולים בגימטריא 434, וגם דלת עולה למנין 434. לרמז את מהותו ודרכו של הרכיל להסתתר מאחורי דלת רעהו, ולשמוע את הנעשה והנשמע שם. וכאשר מילא את מרכולתו ממה ששמעה אזנו, מה עושה הרכיל עם סחורתו? **רכיל** - בגימטריא 260 וגם מכר עולה למנין 260 והיינו שכשם שהרוכל קונה סחורה מאחד ומוכרה לשני, כך הרכיל הזה ששמעה אזנו מאחורי הדלת את סודותיו של חברו, הולך ו"מוכר" את סחורתו לאחרים. ומה גורם בכך?

אומר מרן רבנו יוסף חיים זי"ע הולך רכיל מגלה סוד - סופי תיבות למפרע מרה: לומר לך: מרה תהיה באחריתך.

על כל שאלה

גוי שאל יהודי: מדוע היהודים תמיד עונים

בשאלה? השיב לו היהודי... למה לא? 😊

פשוט

שוטר-תנועה הפעיל מכמות מהירות בכביש מס' 21. לפתע הבחין ברכב נוסע באטיות יוצאת-דופן. מכיוון שנהיגה איטית גם היא מסוכנת, החליט השוטר לעצור את הרכב ולברר את פשר הנהיגה המוזרה. ברכב ישבו נהג קשיש אחד וארבעה נוסעים חיוורים ומפוחדים. פנה השוטר לנהג הקשיש ושאל: "למה אתה נוהג בקצב אטי כל-כך?" "היה שם שלט: 21 קמ"ש..." הצביע הנהג. "לא אדוני..." הסביר השוטר, "השלט מסמן את מספר הכביש ולא את המהירות של הנסיעה בו" "אה, טוב", ענה הקשיש, "תודה שלימדת אותי..." לפתע הבחין השוטר בחיוורונם הנורא של ארבעת הנוסעים. "למה הנוסעים שלך חיוורים כל-כך?" שאל את הנהג. "פשוט", הסביר הנהג, "הרגע יצאנו מכביש מס' 202". 😊

לא מהר

שוטר עצר נהג שנסע במהירות של 320 קמ"ש.

"מה, נסעתי מהר מדי?" היתמם הנהג.

"לא, טסת נמוך מדי", השיב השוטר. 😊

עשה לך רב

הֹכַח תּוֹכִיחַ אֶת עַמֶּיךָ וְלֹא תִשָּׂא עָלֶיךָ חַטָּא (וי, יז)

הגמ' בערכין (טו). שואלת עד היכן תוכח אותו? רב אמר עד הכאה, שמואל אמר עד קללה, רבי יוחנן אמר עד נזיפה. להלכה פסק הרמב"ם כמו רב עד הכאה. לפי גמ' זו אפשר לפרש את כוונת התנא (אבות פ"א, מ"ו) **עשה לך רב וקנה לך חבר**, כלומר תעשה כמו רב כמו שנפסק להלכה, וקנה לך חבר רוצה לומר המילה חבר אלו תלמידי חכמים הנקראים חברים והם: רבי יוחנן, שמואל ורב, וכדי שתזכור מה סובר כל אחד בה הרמז בנוטריקון: קללה נזיפה הכאה - ר"ת קנה והלכה כרב.

מדם לאדם

לֹא תֹאכְלוּ עַל הַדָּם (וי, כג)

בספר מעיינה של תורה כתב, דהנה בעצם שמו של האדם הוא "דם", כיון שיסודו עשוי מדם, אלא שברגע שהאדם מתפלל אל ה' יתברך - שהוא יחידו של עולם, נתווסף לו אות א' של יחידו של עולם, שהוא הקב"ה, ולכן לאותו אדם נקרא שמו אדם. ולכן התורה אומרת, כל זמן שאתה לא מתפלל אתה בגדר של דם, ולכן דרשו חז"ל בגמרא ברכות (דף יג:) **לֹא תֹאכְלוּ עַל הַדָּם** - אל תאכלו קודם שתתפללו על דמכם. כיון שלפני התפילה אתם בגדר דם. וזהו לא תאכלו - כל זמן שאתם בגדר דם. אלא תתפללו קודם, ואז נעשה אדם, ואז יכול לאכול.

מהי האמת?

וְלֹא תִשְׁקְרוּ אִישׁ בְּעֵמִיתוֹ (יט, יא)

אותיות שקר שלש הן, שתיים מהן כלולות בתבת רשע ואילו אחת בתבת צדיק, מכאן אנו למדים שלא כל רשע כולו שקר, ולא כל צדיק כולו אמת. את ההבדל הגדול בין אמת לשקר רואים באותיות עצמן: **אמת**, ישנם כאלו שרואים את האמת מיד בתחילה - **א**, וישנם כאלו שרואים עד שבאים באמצע - **מ**, ישנם עד הסוף **ת**. אבל את השקר מכירים מיד, כי אותיות **שקר** הן אחת אחרי השניה... המגיד מטשרנוביל

לפעול בזמן

מִפְּנֵי שִׁבְהַתְּקוּם (יט, לב)

לפני השיבה - בטרם יגיעו ימי הזקנה, תקום - תתחיל לעשות ולפעול למען נשמתך. כתוב במדרש: "המהדר את הזקן בא לידי יראת שמיים" וזהו סמיכות הכתובים "וְהִדַּרְתָּ פָּנָי זָקֵן וְיִרְאַתָּ מֵאֱלֹהֶיךָ". (מעיינה של תורה)

או סמוכין או סוף פסוק

וְאַהֲבַת לְרַעַךְ כְּמוֹךָ (יט, יח)

בילדותו של רבי נפתלי מרופשיץ לימדו רבו שכל מקום שיש שתי יו"דין סמוכות, הרי זה שם ה'. כשהגיע לסוף הפסוק וראה את שתי הנקודות, רצה לקרא את שם ה', והמלמד הסביר לו: "אם היו"דין שוות זו בצד זו, יש כאן שם ה'. אך אם הן אחת מעל השנייה, הוא סימן לסוף פסוק". למד רבי נפתלי כלל גדול, שני יהודים (יו"דין) שעומדים זה ליד זה, שכינה שרויה ביניהם. אך אם האחד מתנשא על חברו, אין כאן אלא סימן הפסק. ורמז: "וְאַהֲבַת לְרַעַךְ כְּמוֹךָ אֲנִי ה'" אם יש אהבת חברים מתקיים בהם "אֲנִי ה'".

מה בסתתר מאזורי הקבי"ע

הפלאי?! סיפור ללשבת קודש

כל ההצלחות וההצלחות זה סביב התורה, והאדם לא יודע כמה הוא זוכה ומזכה רק בגלל שיעור קטן של תורה, וקל וחומר שיעור גדול, ומסופר שרבי יואל סירקיש בעל ספר הבית חדש ביקשו ממנו לכתוב קמיע לחולה שהיה בסכנת חיים, וכתב הרב קמיע והניחו את זה על החולה, ובאותו רגע החולה קם מחוליו ונעשה בריא, ולקחו את אותו הקמיע והניחו אותו על כל החולים שהיו בסכנה וכולם קמו מהחולי שלהם ונעשו בריאים. וכשפתחו את הקמיע לבסוף ראו שהיה כתוב שם בערך בזה הלשון: רבונו של עולם יהי רצון שתרחם כנל החולה ותרפא אותו בזכות העמל שלי בתוספות במסכת בבא בתרא בדף פלוני. וכמה הבי"ח מסר נפש על התורה אפשר לראות מהמעשה הבא. הבי"ח היה כידוע חמיו של הטי"ז רבי דוד סגל בעל טורי זהב, ופעם אחת הוא הגיע לעירו של הטי"ז וכולם יצאו לכבודו וכבדוהו בכבוד גדול, וכשהגיע הבי"ח לבית המדרש דיבר עמהם דברי תורה, אלא

שהיה שם אברך אחד שישב בפינה ולמד ולא ניגש כלל לכבד את הבי"ח ולשמוע ממנו דברי תורה. שאל הבי"ח את החתן שלו מדוע האברך הנ"ל מתרחק ממני? ניגש הטי"ז אל האברך ושאל אותו מדוע אתה יושב לבדך ולא ניגש אל הבי"ח? אמר לו האברך כיון שהבי"ח מנודה מן השמים ואם נידו אותו מן השמים, איך אתקרב אליו? מי אמר לך שהוא מנודה מן השמים? שאל הטי"ז, אמר האברך כיון שבאמצע הדרך בדרכו לכאן עצרו אותו שני אנשים וביקשו ממנו שיעשה להם דין תורה וכשהרב ירד מן הכרכרה נתברר לו שזה היה ממש על פרוטות אחרות, ואמר להם בשביל זה עצרתם אותי וגרמתם לי ביטול תורה, תסתדרו ביניכם אמר הבי"ח והמשיך בדרכו, ועל זה נידו אותו מן השמים. ואם אתה לא מאמין אמר האברך שלא היה אלא רבינו הגאון רבי יעקב שפירא בעל ספר מגלה עמוקות, תשאל את הבי"ח, והבי"ח אכן אמר שזה נכון, ועשו לו התרה על הנידוי והכל הסתדר. וכיון שהבי"ח ראה שמדובר באברך קדוש, נתן לו את ספרו הבי"ח על כל הארבעה טורים שיעיין בו לפני שהוא מדפיס אותו ויאמר לו אם יש מה לתקן. ואחר שבוע ניגש הבי"ח אל האברך הקדוש וביקש ממנו את הספר, אלא שהאברך אמר שהוא רוצה את הספר לעוד חודש, וכן אמר לו גם כשנגמר החודש, עד שהבי"ח שאל את האברך מדוע אתה מסרב לתת לי את הספר, תגיד לי מה פסול בספר אני אתקן, ואם צריך לגנוז את הספר אני אגנוז אותו, אבל מדוע הרב מעכב את זה אצלו. אמר לו האברך, הספר מצויין ולא חסר בו כלום, ואם אתה רוצה אני אתן לך אותו. ושמח הבי"ח עד מאוד ולקח את הספר והלך לבית הדפוס ואמר למדפיס שיודרו בהדפסתו, אלא שהגיע למדפיס בעל המגלה עמוקות, ואמר למדפיס אני מצוה עליך לא להדפיס את הספר, ואחר כשבועיים מגיע הבי"ח לבית הדפוס ושואל את המדפיס מה קורה עם הספר, אמר לו המדפיס שבעל המגלה עמוקות אסר עליו להדפיס את הספר והוא לא יכול לסרב לו, ניגש מיד הבי"ח שוב פעם אל המגלה עמוקות והתחנן שיאמר לו מדוע הרב מתנגד לספר ואם יש בו בעיה אני אתקן. אמר לו בעל המגלה עמוקות הספר שלך טוב מאוד, אלא שהתיקון שלך בעולם הזה יגמר ברגע שהספר יצא לאור, ולכן אני רוצה שתאריך ימים ורק בעוד כמה שנים תוציא את הספר לאור. כשמוע הבי"ח את דברי המגלה עמוקות אמר לו אם זה הבעיה לא איכפת לי להיפטר מן העולם, את כל חיי השקעתי בספר הזה והעיקר שהספר יצא לאור. אמר לו בעל המגלה עמוקות אם כך אתה יכול להדפיס, ואכן הספר החל להיות מודפס, וכבר למחרת נפטר הבי"ח לעולם שכולו טוב אחר שמסר נפשו על התורה הקדושה.

פתגם השבוע:

"כל דבר שבעולם אפשר לחקות, חוץ מן האמת. אם מחקים את האמת, שוב אינה אמת אלא שקר (רמ"מ מקוצק)"

